

Consultatie reactie Equinor: Wet jaarverplichting hernieuwbare brandstoffen van niet-biologische oorsprong in de industrie

Equinor geeft graag haar reactie op de consultatie over de wet jaarverplichting hernieuwbare brandstoffen van niet-biologische oorsprong in de industrie ter implementatie van artikel 22 bis RED III. Equinor zal daarbij ingaan op een aantal van de vragen die gesteld worden in de consultatie.

Over Equinor

Equinor is een internationaal energiebedrijf met een hoofdkantoor in Noorwegen en een Nederlands kantoor in Rotterdam. Equinor heeft de ambitie om een breed portfolio van hernieuwbare energie activiteiten op te bouwen en koolstofarme oplossingen te ontwikkelen om in 2050 een energiebedrijf te zijn met een uitstoot van netto nul.

Equinor is al jarenlang een belangrijke en betrouwbare energieleverancier voor Nederland, met name op het gebied van aardgas. We ontwikkelen daarnaast koolstofarme oplossingen, zoals op gebied van koolstofarme waterstof en CO₂ transport en opslag, en hernieuwbare energieprojecten, zoals hernieuwbare waterstof en offshore wind projecten.

Equinor ontwikkelt dus zowel hernieuwbare als koolstofarme waterstofprojecten, vanuit de overtuiging dat beiden nodig zijn voor het behalen van de klimaatdoelen waarbij uiteindelijk een volledig hernieuwbare waterstofmarkt zal ontstaan. Koolstofarme waterstof kan een tijdige en efficiënte bijdrage leveren aan het koolstofvrij maken van het energiesysteem. Samen met Linde ontwikkelt Equinor in Eemshaven een koolstofarme waterstoffabriek (het H₂M Eemshaven project), met de ambitie om in 2030 van start te gaan met productie. Dit is een van de grootschaligste en verst gevorderde projecten in Europa voor de productie van koolstofarme waterstof en met een capaciteit van 1 GW (ongeveer 210.000 ton per jaar) kan dit project een belangrijke bijdrage leveren aan de decarbonisatie van de Nederlandse industrie, door minstens 95% van de CO₂ uitstoot af te vangen en op te slaan. Tegelijkertijd werken we aan verschillende elektrolyser projecten om RFNBO-compliant waterstof te leveren, waaronder het North₂ project waarbij hernieuwbare waterstof zal worden geproduceerd met offshore wind. Met deze en andere projecten verwachten we een belangrijke producent van waterstof voor onder andere de Nederlandse markt te worden.

Heroverweeg de keuze voor een jaarverplichting

Waterstof is essentieel voor de decarbonisatie van industrieën die waterstof nodig hebben of waar elektrificatie redelijkerwijs niet mogelijk is en daarmee cruciaal voor het behalen van de 2050 doelen. Op dit moment wordt (grijze) waterstof al gebruikt in de industrie (180 PJ), uiteindelijk zal dat volledig moeten worden gedecarboniseerd via hernieuwbare en koolstofarme waterstof. Daarnaast is de verwachting dat het waterstofgebruik zal toenemen als schone vervanger van aardgas.

Artikel 22 bis in RED III stelt dat de lidstaten zorg moeten dragen voor de doelstelling met betrekking tot het gebruik van hernieuwbare brandstoffen van niet-biologische oorsprong (renewable fuels of non-biological origin, RFNBO's) in de industrie en voorziet in een bindende doelstelling voor de lidstaten: de inzet van de RFNBO's dient in 2030 ten minste 42% en in 2035 ten minste 60% van het totale waterstofgebruik in de industrie in een lidstaat te bedragen.

In deze opstartfase hebben waterstofprojecten een stimulans nodig om te kunnen slagen. Voor het stimuleren zijn verschillende opties, zoals normeren en/of subsidiëren. In het wetsvoorstel wordt een combinatie voorgesteld. Equinor verwelkomt de beschikbare en aangekondigde subsidies voor het stimuleren van het gebruik van hernieuwbare waterstof om het kostenverschil tussen grijze en groene (hernieuwbare) waterstof op te vangen en verwelkomt de visie op koolstofarme waterstof en bijbehorende beleidsinstrumenten. We zijn van mening dat steun non-discriminatoire (technologieneutraal) zou moeten zijn, zodat decarbonisatie tegen de laagste kosten kan plaatsvinden. Equinor heeft echter zorgen bij het neerleggen van een verplichting bij de industrie voor het gebruik van hernieuwbare waterstof. Normeren heeft namelijk grote gevolgen voor de concurrentiepositie van de industrie en voor de opschaling van de markt, inclusief de ontwikkeling van de benodigde infrastructuur. Daarnaast tast een jaarverplichting ook het vrije keuzebeginsel aan. Equinor pleit er daarom voor om de keuze voor de jaarverplichting te heroverwegen. We lichten dat hieronder verder toe.

Sluit aan bij de wijze waarop andere lidstaten RED III implementeren en houd oog voor de concurrentiepositie van de Nederlandse industrie

Equinor deelt de overweging in de Memorie van Toelichting (pagina 31) dat gekeken zal moeten worden naar de wijze waarop andere lidstaten artikel 22 bis van RED III implementeren met oog op behoud van een gelijk speelveld voor de industrie binnen de Europese markt. De concurrentiepositie met de spelers buiten de EU is daarbij ook een belangrijke overweging. Zoals in de toelichting ook wordt opgemerkt hebben andere lidstaten geen plannen voor een vergelijkbare jaarverplichting aangekondigd. De concurrentiepositie van de industrie zal met name in Duitsland en België een belangrijke overweging zal zijn, aangezien zij net als Nederland al een groot waterstofverbruik hebben. De Duitse overheid is voornemens om bij de implementatie van RED III geen verplichtingen op te leggen aan bedrijven, blijkens de publicatie van Verordening 572-24 van 14 november 2024.¹ Deze Verordening is goedgekeurd door het kabinet en is voorgelegd aan de Bundesrat.

Hoe dan ook opereren waterstofgebruikers in een omgeving waarin het doorbelasten van de meerkosten slechts zeer beperkt mogelijk lijkt.² In de Memorie van Toelichting wordt becijferd dat zelfs in variant A met een ingroei naar 8% in 2030 de industrie in het voorstel 10% van de meerkosten draagt. Een jaarverplichting brengt daarom het risico op afschaling of verplaatsing van activiteiten van bestaande waterstofverbruikers met zich mee en belemmert de ontwikkeling van nieuw waterstofgebruik voor de decarbonisatie van de industrie. Equinor pleit er daarom voor om geen jaarverplichting in te voeren, en zeker geen 24%. Als de industrie niet kan concurreren en activiteiten afschaalt of verplaatst is er uiteindelijk geen klimaatwinst, maar wel verlies van economische activiteit en werkgelegenheid. Dit gaat ook lijnrecht in tegen het uitgangspunt "liever groen hier, dan grijs elders", en is ook door de Europese Commissie in de richtsnoeren als risico van *mandatory quotas* is gesignaleerd.³

Door het introduceren van een jaarverplichting, legt de overheid bovendien één bepaalde technologische oplossing (hernieuwbare waterstof) op aan individuele bedrijven. We pleiten ervoor

¹ https://www.bundesrat.de/SharedDocs/drucksachen/2024/0501-0600/572-24.pdf?__blob=publicationFile&v=1

² Memorie van Toelichting, pagina 10.

³ "Quotas that are not backed by adequate regulatory measures and State-aid compliant support mechanisms to compensate for the cost difference between RFNBOs and fossil-based fuels could lead to carbon leakage and additional intra-EU or extra-EU imports of products produced with fossil-based hydrogen. This would be in contradiction with the objective of Article 22a to decarbonise the Union's industrial sector". Zie: Mededeling van de Commissie inzake Richtlijnen voor de doelstellingen voor het verbruik van hernieuwbare brandstoffen van niet-biologische oorsprong in de industrie- en transportsector, zoals vastgelegd in de artikelen 22a, 22b en 25 van Richtlijn (EU) 2018/2001 ter bevordering van energie uit hernieuwbare bronnen, zoals gewijzigd door Richtlijn (EU) 2023/2413 (PbEU 2024, C 5042).

om bedrijven keuzevrijheid te geven om alternatieve, meest kostenefficiënte, technologische oplossingen voor decarbonisatie te implementeren, zodat zij hun concurrerend vermogen behouden.

Volumes zijn nodig voor de opbouw van de markt, inclusief de infrastructuur die daarvoor nodig is

Om te zorgen dat waterstof zijn essentiële rol in de energietransitie kan vervullen, is het van belang dat de infrastructuur tijdig wordt gerealiseerd. Om investeringen in het transportnetwerk te rechtvaardigen, zijn significante en betrouwbare volumes waterstof nodig, waardoor gebruikers van betaalbare infrastructuur kunnen profiteren.

Op dit moment is hernieuwbare waterstof echter nog beperkt beschikbaar.⁴ Op korte termijn wordt de ontwikkeling van elektrolyzers geremd doordat onder meer de kosten van elektrolyzers aanzienlijk zijn gestegen, de nettarieven voor elektriciteit sterk oplopen en er onzekerheid in de markt bestaat rond de vraag naar hernieuwbare waterstof. Als deze problemen zijn opgelost kan hernieuwbare waterstof geleidelijk aan een steeds groter aandeel van de waterstofvolumes vertegenwoordigen. De productiesubsidies en aangekondigde vraagsubsidies dragen daaraan bij door investeringszekerheid te bieden.

Koolstofarme waterstof kan betrouwbaar en grootschalig worden ingezet om zo de ontwikkeling van de algehele waterstofmarkt te ondersteunen.⁵ Dat vereist investeringen in kapitaalintensieve koolstofarme waterstof. Ook in deze is voldoende zekerheid over de vraag onontbeerlijk. Het opleggen van een jaarverplichting ondermijnt echter het vertrouwen van afnemers dat zij gedurende de contractduur koolstofarme waterstof kunnen afnemen. Het stelt hen bovendien bloot aan risico's, omdat zij immers ook aan de verplichting moeten voldoen om tot 24% hernieuwbare waterstof te gebruiken (wat neerkomt op significante volumes voor grote industriële gebruikers), terwijl het aanbod van hernieuwbare waterstof nog beperkt is en er sancties staan op het niet voldoen aan de verplichting. Dit resulteert erin dat potentiële waterstofgebruikers door deze onzekerheid niet bereid zullen zijn om contracten voor waterstof te sluiten. Het effect is langzamere emissiereductie, een tragere overgang naar waterstof in de industrie en daardoor lagere volumes om infrastructuur te bekostigen, wat tot vertraging leidt in de ontwikkeling van de infrastructuur en de marktontwikkeling belemmert.

Leg de focus op het stimuleren in plaats van het opleggen van bindende doelen

We verzoeken om af te zien van een jaarverplichting voor de industrie. Het is in dit stadium belangrijker om de focus te leggen op de stimulans van waterstof dan om bindende doelen aan individuele industriepartijen op te leggen. Equinor verwelkomt dat op korte termijn vraagsubsidies worden ontwikkeld en kijkt uit naar de marktconsultatie en het externe onderzoek. Het is van belang om hier zo snel mogelijk duidelijkheid over te krijgen.

Indien er toch een jaarverplichting komt, zorg dat deze haalbaar is en geef duidelijkheid over 2035

Verplichting moet haalbaar zijn

De Memorie van Toelichting (pagina 31) merkt op dat bij het vaststellen van het ingroeipad de jaarverplichting haalbaar moet zijn, op basis van de te verwachten productie en import van

⁴ In de Klimaat- en Energieverkenning van 2024 zijn de groeiverwachtingen voor de productie van hernieuwbare waterstof tot en met 2030 naar beneden bijgesteld. Het PBL verwacht dat, inclusief geagendeerd beleid, een elektrolysevermogen van tussen de 1,2 en 1,5 gigawatt kan worden gerealiseerd in 2030.

⁵ Deze rol voor koolstofarme waterstof wordt steeds meer gezien. Zie bijvoorbeeld de kamerbrief van 10 december 2024 over de voortgang waterstofbeleid "Ook ziet het kabinet een rol voor koolstofarme waterstof voor snellere verduurzaming tijdens de transitie naar hernieuwbare waterstof."

RFNBO's, en dat de jaarverplichting het aanbod zal volgen. Het is echter onduidelijk hoe de haalbaarheid kan worden gegarandeerd, terwijl tegelijkertijd sancties worden geïntroduceerd voor het niet-naleven van de verplichting. Voor afnemers om lange termijn contracten af te sluiten, is zekerheid nodig dat zij niet zullen worden afgerekend op oorzaken die buiten hun invloedssfeer liggen.

Het is bovendien de verwachting dat de vraag naar waterstof zal toenemen, omdat bedrijven kijken naar de mogelijkheid om waterstof in te zetten ter vervanging van aardgas (MvT, pagina 16) en daarmee dus ook het benodigde aanbod hernieuwbare waterstof zal moeten toenemen. Het rapport van CE Delft 'Toetsing beleidsontwikkelingen waterstof', waar een inschatting wordt gegeven van de benodigde volumes hernieuwbare waterstof om aan de verplichting te voldoen, houdt hier nog geen rekening mee (zie ook MvT, pagina 6).

Het voorstel biedt enige flexibiliteit, onder andere omdat onduidelijk is hoeveel RFNBO's in welke jaren beschikbaar zullen komen, door in de beginjaren de mogelijkheid tot sparen en uitstel te geven. Dit is echter onvoldoende, omdat uitstel alleen de eerste twee jaar mogelijk is. Dit zou langer mogelijk moeten zijn, afhankelijk van hoe de markt en infrastructuur zich ontwikkelen.

Geef duidelijkheid over 2030 en 2035

Voor het nemen van investeringsbeslissingen is er voor lange termijn duidelijkheid nodig, er zullen lange termijn contracten met klanten gesloten moeten worden. Het huidige voorstel geeft geen duidelijkheid over de implementatie van de doelstelling voor 2035. Equinor zou daarom graag zien dat er ook duidelijkheid komt over de implementatie van RED III in Nederland voor de doelstelling ten aanzien van 2035.

Beantwoording van de vragen

1. *In het algemene deel van de memorie van toelichting wordt beschreven hoe de jaarverplichting deel uitmaakt van een samenspel tussen de instrumenten “productiesubsidies”, “jaarverplichting” en “vraagsubsidies” met als doel om de lidstaatverplichting van 42% in 2030 te halen. Is dit volgens u de juiste mix aan instrumenten? Zo niet, wat is volgens u een beter alternatief of toevoeging aan het huidig beoogd instrumentarium?*

Uit de Memorie van Toelichting blijkt dat er drie verschillende beleidsmaatregelen zijn overwogen:

- a) uitsluitend productiesubsidies met hoge normering;
- b) alleen productiesubsidies en vraagsubsidies; en
- c) mix van productiesubsidies, vraagsubsidies en een normering.

Equinor is het eens dat optie a, waarbij de lidstaatverplichting 1-op-1 wordt doorgelegd naar een verplichting voor waterstofgebruikers, sterk negatieve effecten zal hebben voor de opschaling van de waterstofmarkt en de concurrentiepositie van de industrie. Zoals we hierboven toelichten is optie b wat Equinor betreft, in ieder geval in deze fase van de marktontwikkeling, een beter alternatief. Bij de keuze voor optie c is de impact op de concurrentiepositie en de marktontwikkeling onderschat. Het is in dit stadium belangrijker om de focus te leggen op de stimulans van waterstof dan om bindende doelen aan individuele industriepartijen op te leggen.

2. *In welke mate denkt u dat een hogere jaarverplichting leidt tot een hoger absolute verbruik van RFNBO's door de industrie (versus afschaling / verplaatsing van bedrijfsactiviteiten)?*

De Memorie van Toelichting (pagina 10) merkt al op dat veel Nederlandse waterstofgebruikers in een internationale markt voor bulkgoederen opereren, waar het doorberekenen van meerkosten zeer beperkt mogelijk lijkt vanwege concurrentie met bedrijven buiten de EU, die vaak lagere productiekosten hebben. Tegelijkertijd wordt uitgerekend (pagina 11) dat de industrie 10% (bij een 8% jaarverplichting) tot 25% (bij een 24% jaarverplichting) van de meerkosten zal moeten dragen, die worden becijferd op respectievelijk 200 mln. euro tot 600 miljoen euro per jaar in 2030.⁶ Dat verslechtert de concurrentiepositie. Een hogere jaarverplichting geeft dan ook een groot risico op afschaling of verplaatsing van bedrijfsactiviteiten van bestaande waterstofgebruikers en gaat in tegen het uitgangspunt “liever groen hier, dan grijs elders”.

Voor potentiële waterstofgebruikers, zoals huidige gasgebruikers, zal een hoge jaarverplichting de overstap van aardgas naar waterstof ontmoedigen. Gasgebruikers zullen niet bereid zijn om waterstofcontracten te sluiten als onduidelijk is of ze gedurende de contractduur koolstofarme waterstof mogen blijven afnemen, en ook niet het risico nemen om een verplichting aan te gaan die ze niet kunnen nakomen of die tot aanzienlijk hogere kosten leidt. Ook voor potentiële gebruikers leidt een hogere verplichting dan ook niet tot een hoger verbruik van RFNBO's.

⁶ MvT, pagina 45. Dit lijkt uit te gaan van de schatting van meerkosten van ruim € 1 miljard per jaar vanaf 2030 in het geval de 42% doelstelling geheel zou worden doorgelegd aan bedrijven. Die schatting is gebaseerd op onderzoek van CE Delft waar gerekend is met een meerprijs van 8 euro per kilogram waterstof in 2030, inclusief vermeden kosten van het EU ETS (MvT, pagina 11). Elders wordt het laatste onderzoek van TNO aangehaald die de kosten voor hernieuwbare waterstof op 12 tot 14 euro per kilogram schat (MvT, pagina 8).

3. *Wat vindt u van het voorgenomen ontwerp van de jaarverplichting? Denk hierbij aan de volgende vragen:*
- *Bieden de voorgestelde flexibiliteitsmechanismen voldoende flexibiliteit en waarom wel of niet?*
 - *Wat zijn voor u belangrijke overwegingen om een deel van het waterstofgebruik voor ammoniakproductie al of niet uit te zonderen van de jaarverplichting?*
 - *Wat vindt u van het voorstel om onderscheid te maken tussen de verhandelbaarheid van HWI-waterstof en HWI-waterstofdragers?*
 - *In het huidig wetsvoorstel is geen 'buy out' (afkoopmogelijkheid) voorzien. In hoeverre biedt de optie van een 'buy out' de doelgroep van de voorgenomen jaarverplichting meer duidelijkheid? En hoe hoog zou volgens u een eventuele 'buy out' moeten zijn om te zorgen dat de drempel voldoende hoog is, zodat bedrijven in principe meedoen aan de jaarverplichting?*

Equinor ziet de voorgestelde tijdelijke versoepeling van inboekregels als een belangrijk mechanisme om vraag en aanbod van RFNBO's op een efficiënte wijze bij elkaar te brengen zolang een landelijk waterstofnetwerk ontbreekt. Op basis van de laatste netwerkplanning van Gasunie is nu al duidelijk dat een landelijk netwerk niet voor 2032 gereed zal zijn. Laat daarom de versoepeling van inboekregels in ieder geval gelden tot en met 2031, waarbij in 2030 kan worden gezien of en hoe lang de versoepeling moet worden verlengd.

Om de administratieve aan- en verkoop van RFNBO en HWI-certificaten te vereenvoudigen en het proces van prijsvorming te stimuleren en transparant te maken, is het creëren van een handelsplatform belangrijk. Een voorbeeld van een initiatief tot het opzetten van een 'waterstofbeurs' is HyXchange waar reeds veel marktpartijen (producenten en afnemers) bij betrokken zijn. Equinor roept het Ministerie van Klimaat en Groene Groei op om een initiatiefgroep op te zetten met vertegenwoordigers van relevante organisaties – marktpartijen, de NEa, RVO, de Rijksoverheid – om een handelsplatform voor RFNBO-certificaten op te zetten als eerste, belangrijke stap naar een volwaardige waterstofbeurs.

4. *Welke aannames doet u over de prijsstelling en volumes voor RFNBO's bij de beoordeling van de vormgeving van de jaarverplichting industrie?*

De prijsstelling en volumes voor RFNBO's zijn van veel factoren afhankelijk zoals: de kostprijs van RFNBO's, beschikbaarheid van productiesubsidies, het wettelijk kader en de daaruit voortvloeiende vraag naar RFNBO's in de industrie en HWI-certificaten van de overheid.

5. *Deze vraag is specifiek voor potentiële gebruikers van hernieuwbare waterstof: Welke elementen van de vormgeving zijn het meest belangrijk voor de investeringsbeslissing voor uw beoogde verduurzamingsinvesteringen met en zonder RFNBO-gebruik? Bijvoorbeeld:*
- *Start ingroeipad in 2026, 2030 of ander jaartal;*
 - *Hoogte van het percentage in 2030, 2035, 2050;*
 - *Opgenomen flexibiliteitsmechanismen;*
 - *Voortgang besluitvorming.*

Equinor is geen potentiële gebruiker van hernieuwbare waterstof in Nederland.

6. *Deze vraag is specifiek voor potentiële gebruikers van hernieuwbare waterstof: Kunt u inzicht geven in de manier waarop u aan uw verplichting denkt te voldoen: door inkoop van HWI's,*

inzet van hernieuwbare waterstof uit Nederland en/of door geïmporteerde hernieuwbare waterstof (draggers) en welk effect heeft de hoogte van de jaarverplichting op deze keuze?

Equinor is geen potentiële gebruiker van hernieuwbare waterstof in Nederland.

7. *Deze vraag is specifiek voor potentiële gebruikers van hernieuwbare waterstof: Wat zijn de belangrijkste voorwaarden voor uw bedrijf om aan de verplichting te kunnen voldoen?*

Equinor is geen potentiële gebruiker van hernieuwbare waterstof in Nederland.

8. *Deze vraag is specifiek voor producenten / importeurs van hernieuwbare waterstof: Wat is de impact van beide percentages van het ingroeipad (24% of 8%) op uw verwachte afzet aan industriële gebruikers van waterstof?*

Onafhankelijk van de (mix van) beleidsmaatregelen die worden gekozen zal Nederland moeten voldoen aan de doelstelling uit RED III. Een jaarverplichting zorgt voor een stimulans voor het gebruik van hernieuwbare waterstof door huidige waterstofafnemers en via de HWI's voor een duidelijke prijs (premium) voor hernieuwbare waterstof. Het is echter voor zowel de afzet van hernieuwbare waterstof als voor koolstofarme waterstof van belang dat de industrie in Nederland blijft en in Nederland wordt vergroend volgens het uitgangspunt "liever groen hier, dan grijs elders". Een (te hoge) jaarverplichting kan leiden tot een lagere vraag naar waterstof in het algemeen door verplaatsing van industrie naar het buitenland en minder overstap van fossiel naar waterstof. Hierdoor kan vanzelfsprekend ook de vraag naar hernieuwbare en koolstofarme waterstof afnemen.

9. *Deze vraag is specifiek voor producenten / importeurs van hernieuwbare waterstof: In hoeverre draagt de voorgestelde vormgeving van de jaarverplichting bij aan het kunnen nemen van een investeringsbeslissing op uw elektrolyse-/importproject? Welke elementen van de vormgeving zijn het meest belangrijk voor deze investeringsbeslissing. Bijvoorbeeld:*
- *Start ingroeipad in 2026, 2030;*
 - *Hoogte van het percentage in 2030, 2035, 2050;*
 - *Opgenomen flexibiliteitsmechanismen;*
 - *Voortgang besluitvorming.*

Als er een jaarverplichting komt is met name de hoogte van het percentage belangrijk voor de investeringsbeslissingen. Equinor deelt de overweging dat gekeken zal moeten worden naar de wijze waarop andere lidstaten artikel 22 bis van RED III implementeren met oog op behoud van een gelijk speelveld. Ook de concurrentiepositie met producenten buiten de EU is relevant. Waterstofgebruikers opereren in een omgeving waarin het doorbelasten van de meerkosten slechts zeer beperkt mogelijk lijkt.⁷ In de Memorie van Toelichting wordt becijferd dat zelfs in variant A met een groei naar 8% in 2030 de industrie in het voorstel 10% van de meerkosten draagt. Een jaarverplichting brengt daarom het risico op afschaling of verplaatsing van activiteiten van bestaande waterstofverbruikers met zich mee. Als de industrie niet kan concurreren en activiteiten afschaalt of verplaatst is er ook geen afzetmarkt voor waterstof. Equinor pleit er daarom voor om geen jaarverplichting in te voeren, en zeker geen verplichting van 24%.

⁷ Memorie van Toelichting, pagina 10.

Equinor steunt het uitgangspunt dat een jaarverplichting haalbaar moet zijn op basis van de te verwachten productie en import van RFNBO's en dat de jaarverplichting het aanbod zal volgen. Er zijn echter nog wel een aantal onduidelijkheden over hoe dit vormgegeven wordt. De Memorie van Toelichting merkt op dat Tabel 2 met het voorgenomen ingroeipad nog kan worden aangepast naar de laatste inzichten van verwachte productie en import van RFNBO's. Het voorstel is echter om het 'definitieve' ingroeipad vast te leggen in een AMvB. Wordt bedoeld dat het ingroeipad nog kan worden aangepast tussen deze consultatie en het vaststellen van de AMvB? Met het oog op investeringszekerheid zou Equinor graag zien dat in de wet en lagere regelgeving ook over 2035 duidelijkheid wordt gegeven, waarbij bijstellingen naar beneden mogelijk zijn als de productie en import lager ligt dan verwacht met het oog op de haalbaarheid.